

המכוערת ניי, באיפור מכער, עד שי כמעט אין להכירה. בסרט רכבת אל החופש.

ג'ון וריבקה סבאג בגילגולו מן החיה לנסיך יפהתואר. לאחר שאהבתה של היפה חשפה את דמותו האמיתית. את התפקיד של היפה מגלמת ריבקה דהמורני, כוכבת עולה בארצות-הברית.

החיה כן נראה סבאג בדמות החיה. בסרט היפה והחיה, עיבוד מחודש של האגדה שהיתה הבסיס לסרטי-המופת של ז'אן קוקטו.

ג'ון - פרא עדין מאוד

היה אחיו אנוכי ובעל פנים כפולים והיה מעורב בשעתו עם הבריגאדות האדומות. **תסריט בסנפיריב.** עם פארטר כדובאל, צלם כג'וזפה רוטונו ותישעה מיליון דולר השקעה צנועה יחסית בסרט הנושא את עצמו מניירורק לוונציה, שם נולדו הגיבורים לאב שהיה שגריר אמריקאי באיטליה, ואם איטלקיה, ומשם לקולומביה, שם חי האח הבכור ואף ישב שם כבית-הסוהר

שחר ממרומי הצוקים שליר רכדים שכנגב, הרי זה אחד המראות המופלי אים בעולם. **אשליה והתפכחות.** כנדיבות האופיינית לאוהביטבע מושבע (הסרט הבא שסבאג' מנסה להרים מכחיה כספית עוסק בדייגים ובמילחמתם העקשנית בהרעלה גרעינית המאיימת על הים כמקור-חייים) הוא מחלק מחמאות לכולם. גם לבימאית צעירה, סינתיה טורני שמה, שבידה הפקיד את

בת-זוגו בסרט, היפה המתאהבת בחיה, אהבת-אמת ללא כל סייג, שמכוחה היא מתירה את הקללה הרובצת עליו ומגלה את הנסיך היפה החבוי בה, רבקה דהמורני. גם היא עברה מטמורפוזה של איפור, אם כי במהופך. באותה רכבת אל החופש, שבה חזה סבאג' באותו הערב, טרח קונצ'לובסקי להסיר מדהי מורני כל תואר וכיער אותה במכוון. במציאות היא נערה יפהתואר, כפי

לא התאפקתי. דווקא לתפקיד שהביא את סבאג' לארץ הוא ליהק את עצמו, אפילו שידע מראש ששלוש שעות-איפור בכל יום-צילומים זה אולי חלומו של כל מאפר, אבל עשוי להיות סיוטו של כל שחקן: **זה קרה במסיבה שערכו גולן גלובוס אחרי הצגת-הבכורה לסרטו של קונצ'לובסקי, רכבת אל החופש. אני, שהגעתי לקאן כדי למכור את סאלוואדור, סרט שהייתי מעורב**

ב מחצית השנייה של שנות ה-70 שלוש לחיו נראה ג'ון סבאג' עדיין כרומיאו נצחי, ממש כפי שנראה טרם מלאו לו עשרים, עת עשה זאת באופי-כרודוי, מול יוליה שחורה כפחם. כבר אז הבחינו ציירי-הכישרונות המיקצועיים שברומיאו החיוור (היתה לו ילדות חולנית, כשהוא צמוד כמעט למיטתו) ישנה אותה מוגה מופלאה של עיני תכלת חודרות ועקשניות ועור שקוף-כמעט עם כמה עיוותים

שלושים פלוס, בעל עיני תכלת חודרות ועקשניות, עור שקוף כמעט, עצמות לחיים סלאביות מרתקות, לסתות מונגוליות ותמיד בתפקידים חריגים, גם כפרא, כשם מי שפחתו האנגלי

— נראה הסרט כעשיר בנתונים. אם אלה יביאו לסבאג' את הכספים הדרושים לו להפקתו הבאה, הוא יזיהה המאושר באדם. אבל, ככל מי שמכיר קצת את עיסוקי-השעשועים, יש לו אלטרנטיבה מרתקת לאיפוח: הוא רוצה להעלות על הבימה את מחזהו הראשון של ארתור מילר (שזכה לע' לות על הבימה חמש פעמים מיסכנות בלבד), האיש שהתברך במזל כולו. סבאג' סבור שאותו מיקרה חסרי-מזל בשעתו עשוי להתגלות באור חדש, תיו החדשים האחרונים של מילר בנייר יורק. כינתיים מתכוון סבאג' לדרת לצלול באילת, ומי יודע אם לא יעלה איזה תסריט נוסף בסנפיריב.

גורל סירטה החדש, הוטל קולוניאל, וזוהי נערה קטנטנה ומופלאה, שעשתה עד היום סירטי-תעודה מרתקים. מהם על השפעתם ההרסנית של המסים על חייהם של ילדים ובני-נוער — אחד הדברים החשובים בי עיניי, כמי שקרוב לבעיות המעסיקות היום את הצעירים. סוף-סוף יש לי ילדים בגיל ההתבגרות. בהוטל קולוניאל מגלם סבאג' את אחיו הצעיר של רוברט דובאל, התי באשליה כי האח הגדול היה תמיד בר המול שהצליח להגשים את עצמו ואת כל מישאלות-ליבו. אלא שאותו גבר מצליח-לכאורה נמצא מת בנסיכות מיסטריות, אולי אף התאבד. במסע בעיקבות העבר, המגיע להתפכחות, מגלה סבאג' שלמעשה

שתיראה בגירסה החדשה של היפה והחיה, שכבר נרשמה לה גירסת-מופת של ז'אן קוקטו עם ז'אן מארה בתפקיד הראשי. לא רע כרקורד. בינתיים כבר סיים סבאג' את צילור מיו, אך לא את החופשה הישראלית שהוסיף לעצמו, לאחר שבנו בן ה-16 תיגבר את הנוכחות המישפחתית באחותו, הצעירה ממנו בשנתיים. היתה זו סיבה נוספת לרצונו של סבאג' להופיע בהפקה זו, הפקה צנועה מאוד בהשוואה לכל מה שהתנסה בו בעבר: **תמיד רציתי לבוא לישראל. מרועז איזו מין שאלה היא זאת? הרי הארץ הזאת היתה כאן מאז ומעולם. יש לה היסטוריה מדהימה, יש בה כליכך הרבה אתרים מרתקים ונופים עוצרי-נשימה. לראות את הנשרים הממריאים עם**

בהפקתו ונחשב בעיניי מאוד, אף שבגלל היותו פוליטי יותר מדי לא נכנס לתחרות והוצג רק בשוק הסרטים. ניצלתי את ההזדמנות לפגוש שוב את קונצ'לובסקי, הבימאי, שאיתו עבדתי כמאהביה של מריה. איש נפלא. **הנה אני שומע על תוכניות של הקוננים להסרטי את סירטי-האגדות, ביניהם היפה והחיה. לא התאפקתי — אני הרי החיה; מאז ומעולם אהבתי סיפורי-ילדים. לעיתים הם מרתקים יותר, מעמיקים יותר ומעשירים יותר מסיפורי הגדולים.** **נשרים ממריאים.** אולי משום עיסוקו, בעת האחרונה, גם כמפיק בסרטים שהוא יוזם ומשחק בהם, ליהק ג'ון סבאג', באותה הזדמנות, גם את

מרתקים, כעצמות-לחיים סלביות ולסתות מונגוליות במידת-מה. היה זה דווקא החיסרון שבשלמות הקו האמריקאי הלאומי שהביא לבוגר הצעיר הזה של האקדמיה לאמנות הדראמה בניירורק את הטובים שבתפקידיו, שהיה בהם תמיד משהו מן החרגי; לוני, הפירחה המשתמט מן הצבא כחבר מרעים, נער הכפר, המובל לעקידה צבאית, בשיער ושורה של מהגרים, החל ברוסי צעיר הנושא לאשה את בתו הצעירה של טוביה החולב ככנר על הגג בברודווי, דרך הברם הטוב של רוברט דהנירו וכריסטופר ווקן, המקפת את רגליו כצייד הצבאים ועד היוגוסלוי הרומנטי ללא תקנה כמאהביה של מריה.

סאדאם. הוא הדגיש בפניהם, כי אנו מאמינים בזכותנו על ארץ-ישראל. אך ביודענו שיש גם תביעות אחרות, הרי למען ההסכם איננו באים היום לממש את זכותנו שלנו. וזוהי הדרך היחידה שבה אפשר להתקדם. אין צורך לוותר על אמונה. אבל צריך לפקוח את העיניים ולראות את המציאות. כדי למצוא את האופציה הממשית להתקדם לקראת הסכם שאיננו עומד בסתירה למאויים הלאומיים הבסיסיים האחרים ולמטלות המוסריות המתבקשות מן העובדה שכולנו בני-אדם.

מי יכול לתקוע כף ולומר מה יקרה אחרי חמש שנים, שבמהלכן אולי יש תנה מעיקרו הבסיס ליחסים שבין האוכלוסיות, כסיס שמתוכו צמח הקונפליקט שהתפתח למילחמות שהולידו את האלימות המזינה את עצמה, וחוזר חלילה? **אולי יקרה נס? אולי תיווצר דיני מיקה שונה?** הסיכוי לכך קיים דווקא מפני ש' שום צד אינו נתבע לוותר מראש על עמדותיו האידאולוגיות, כפי שאמר בגין בהציעו את רעיון האוטונומיה בפעם הראשונה לנשיאים קרטור ר

גם מי שמאמין בזכותנו הנצחית על ארץ-ישראל אינו יכול להתמקד מן ההכרה שאין לדעת מראש מה יעשו חמש שנים של אוטונומיה אמיתית ומלאה, תוך שיתוף-פעולה בין האוכי לוסיות, העוינות זה 100 שנה, למערכת האמונות והרעיות שלו. אפשר שלא יחול בהן שינוי, ואולי אף יתחזקו עוד יותר, בעיקר אם יהיו קשיים ואם לא יעלה הנסיון יפה. אך אפשר שיחולו שינויים בהשקפות-ה' עולם: אולי אנו נשנה את דעתנו, ואולי הצד-שכנגד ישנה את דעתו. מי אמר שעמדתם נצחית. ודווקא עמדתנו זמנית?

ומיסגרת בינלאומית לרעיון זה, שאינו מחייב אף לא צד אחד מן הצדדים לוותר על מערכת האמונות והרעיות שלו, על המושכלות היסודיים שלו ועל המטרה שאליה הוא רוצה להגיע. ואם אפשר להקים אוטונומיה שבה יהיו נציגים נבחרים של הפלסטינים החיים ביו"ש ועיה, יחול שינוי יסודי, איכותי, ביחסים שבין יהודים וערבים בארץ. שינוי כזה איננו סופו של תהליך, אלא תחילתו, ולתהליכים חברתיים יסודיים יש השפעה מצטברת על המשתתפים בהם, הן ברמת הכלל הלאומי והן ברמת הפרט.

התקופה של חמש שנות קיום המועצה המינהלית של האוטונומיה מוגדרת בהסכם כ"תקופת-מעבר", כלומר: זהו הסדר ביניים. זה סוג הפיתרון שפעם כונה "הסדר פונקציונלי", העונה על שתי הבעיות העיקריות, המוסריות והאידאולוגיות, הנובעות מן הריכוטומיה שבין שתי הפרספקטיבות השונות. פיתרון זה, לתקופת-מעבר, מבטא לא רק התייחסות אידאולוגית אלא גם גישה מעשית: מצריים כבר חתמה עליו וארצות-הברית כבר שותפה ב' תהליך. המשתתפים בהם, הן ברמת הכלל יש תחילת לגיטימציה בינלאומית